

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA
COLEGIUL „ALEXEI MATEEVICI” DIN CHIȘINĂU

APROBAT

Director Bercu Victoria

CURRICULUM
ACORDAREA PRIMULUI AJUTOR MEDICAL

CHIȘINĂU, 2023

Autor:

Aida COTRUȚA, grad didactic II, discipline medicale (Anatomia și fiziologia omului; Fiziologia sportivă; Medicina sportivă și masajul; Bazele științei nursingului; Tehnici generale și specifice de îngrijire).

APROBAT:

La ședința catedrei *Științe psihopedagogice, sociale și juridice* din 23 mai , Proces-verbal nr 10

La ședința Consiliului metodic- științific Colegiul „Alexei Mateevici” din Chișinău din ”_13_” iunie_2023, Proces verbal nr.7

La ședința Consiliului Profesorat Colegiul „Alexei Mateevici” din Chișinău

Proces verbal nr.6 din 15 iunie, 2023

Director

Victoria Bercu

Recenzenți:

- 1. CAȘU Diana** șefa catedrei „Științe psihopedagogice, sociale și juridice” Colegiul ”Alexei Mateevici” din Chișinău
- 2. RUSU Irina** metodistă, grad didactic doi Colegiul ”Alexei Mateevici” din Chișinău

CUPRINS

I. PRELIMINARII	4
II. MOTIVAȚIA, UTILITATEA MODULULUI PENTRU FORMAREA PROFESIONALĂ	5
III. COMPETENȚELE PROFESIONALE SPECIFICE MODULULUI	7
IV. ADMINISTRAREA MODULULUI	8
V. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	8
VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	11
VII. SUGESTII DE PREDARE-ÎNVĂȚARE	11
VIII. SUGESTII DE EVALUARE	12
IX. SUGESTII PENTRU STUDIUL INDIVIDUAL GHIDAT	13
X. SUGESTII PENTRU ACTIVITĂȚI PRACTICE	15
XI. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE	15

I. PRELIMINARII

La momentul actual în învățământ se pune accent pe formarea specialistului competent, pe formarea și dezvoltarea competenței drept calitate a personalității. Competența specialistului este o condiție obligatorie a eficienței activității profesionale.

Realizarea unui învățământ profesional de calitate în contextul realităților socio-economice actuale impune o nouă abordare a procesului de învățământ, care vizează formarea la formabili a unui sistem de competențe necesare pentru integrarea pe piața muncii și pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Menirea oricărei instituții de învățământ de formare profesională este să pregătească specialiști calificați pe piața muncii, să conștientizeze și să-și asume responsabilități; să-și pună în armonie relațiile interpersonale pentru a putea cunoaște capacitățile proprii, pentru a-și spori randamentul muncii intelectuale și fizice etc.,

Prezentul curriculum este un act normativ destinat formării profesionale continue a specialistului în educație îngrijirea și educarea copiilor, care specifică finalitățile de învățare și descrie condițiile de formare a competențelor profesionale specifice disciplinei.

Curriculum-ul a fost elaborat avându-se în vedere următoarele:

-nomenclatorul domeniilor de formare profesională al specialităților și calificărilor pentru învățământul profesional tehnic postsecundar și postsecundar nonterțiar;

- necesitatea de a oferi prin curriculum un răspuns mult mai adecvat cerințelor sociale, exprimat în termeni de achiziții finale ușor evaluabile la încheierea ciclului de formare profesională.

În ultimul timp, tot mai des întâlnim anunțuri on-line prin care părinții solicită bone pentru copiii lor, iar persoanele interesate de prestarea acestui serviciu își plasează ofertele. Solicitățile cresc de la an la an, tot mai multe persoane fiind interesate să lucreze în acest domeniu. În vremea când se produce o îmbinare a vieții profesionale cu cea familială, tot mai puțini părinți se implică în îngrijirea copiilor lor, iar bona devine o soluție pentru ei, un angajat ce îngrijește copilul. Astfel, delegând o mare parte a atribuțiilor părintești *bonei*, aceasta ia treptat locul părinților.

Ea este un agent activ al socializării primare, pentru că formează primul univers social al copilului, concepția și atitudinea față de lumea înconjurătoare. Locuind mai mult de o treime din zi în casa familiei și stabilind niște relații afective cu copilul și părinții lui, bona socializează copilul în corespundere cu propria cultură și propriul sistem axiologic-normativ. Or, tocmai aici este punctul sensibil, „călcâiul lui Ahile”, în ceea ce privește serviciile bonei. Tot în acest context trebuie să subliniem și un alt aspect al problemei: bona ca membru al grupului primar al copilului. Din funcțiile pe care le îndeplinește un membru al acestui tip de grup – solidaritate și interacțiune

cu ceilalți membri ai grupului, scopuri comune, afectivitatea relațiilor, unitate morală, același sistem de valori, norme, credințe, concepții și viziuni, coduri și ritualuri, sistem constituit de relații cu exteriorul, echilibru intern – reiese că bona este responsabilă de formarea copilului ca ființă socială și creionarea caracterului și personalității acestuia.¹

Scopul principal al instruirii este: producerea schimbărilor la nivelul cunoștințelor, atitudinilor, abilităților și competențelor realizării unei bune creșteri, îngrijiri și dezvoltări ale copiilor cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani și consolidarea comportamentelor pozitive ale acestora.

Obiective generale ale procesului de instruire:

- transmiterea unor informații în vederea cunoașterii specificului dezvoltării fizice și psihice a copilului cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani;
- dezvoltarea abilităților și competențelor necesare creșterii și dezvoltării copilului de cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani;
- formarea conștiinței educative a *bonelor* în scopul îndrumării, îngrijirii și educării eficiente a copilului;
- formarea competențelor de organizare a activităților de dezvoltare a abilităților copiilor;
- dezvoltarea abilităților de stimulare a dezvoltării copilului cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani;
- dezvoltarea competențelor de organizare a alimentației copiilor cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani;
- formarea abilităților de bază în acordarea primului ajutor medical a copiilor;
- formarea competențelor în acordarea îngrijirilor medicale a copiilor cu vârsta cuprinsă între 0-10/11 ani.

II. MOTIVAȚIA, UTILITATEA MODULULUI PENTRU FORMAREA PROFESIONALĂ

Studiul disciplinei „*Acordarea primului ajutor medical*” își propune să formeze viitorilor specialiști competențe de cunoaștere și ameliorare a situațiilor de urgențe pediatrice. Calitatea și

¹ **Petrov Daniela Bona** – între prestator de servicii și agent al socializării
https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/81093

competențele viitorului specialist, confirmate prin acțiunile sale, prin personalitatea sa, reprezintă un sprijin pentru familie, un factor de cultură, un model pentru comunitate.

În acest context, educația și formarea profesională a *Îngrijitorului/îngrijitoarei de copii (bona)* în acordarea ajutorului medical copiilor în cadrul orelor de teoretice și practice au ca finalitate formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și atitudini, necesare pentru:

- identificarea semnelor vitale ale corpului copilului;
- determinarea funcțiilor fiziologice critice a organismului copilului;
- identificarea semnelor stopului cardiorespirator la copil;
- determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor în stopul cardiorespirator;
- identificarea semnelor de asfixie la copil;
- determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor în situații de sufocare;
- determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor a copilului în stările de conștiență;
- evaluarea primară a stării copilului și acordarea primului ajutor în stările de conștiență la copil;
- evaluarea primară a stării copilului și acordarea primului ajutor în traumatisme;
- corelarea măsurilor de prim ajutor în raport cu tipul de traumatism.

În practica profesională, în acordarea primului ajutor medical, *Îngrijitorul/îngrijitoarea de copii (bona)* trebuie să țină cont de: protocoalele clinice naționale; manifestările clinice ale maladiei; factorii de risc pentru păstrarea sănătății și integrității copilului; a elementelor de igienă ale copilului și mediului în care se dezvoltă, în scopul preîntâmpinării traumatismelor în activitățile fizice, dar și corelarea activităților copilului cu obiectivul realizărilor educației pentru sănătate. Pentru acordarea primului ajutor beneficiarului, *Îngrijitorul/îngrijitoarea de copii (bona)* trebuie să cunoască specificul afecțiunilor curente ale copilului; factorii ce cauzează îmbolnăvirea, simptomatologia, precum și modalitățile de prevenire a diferitor afecțiuni.

Valoarea formativă a acestei discipline constă în:

- cunoașterea caracteristicilor fiziologice și mecanismelor de declanșare a afecțiunilor curente a organismului copilului;
- recunoașterea măsurilor de igienă și rolul lor asupra dezvoltării copilului;
- determinarea simptomelor specifice urgențelor pediatrice;
- cunoașterea terminologiei specifice primului ajutor medical în situații de urgențe;
- determinarea funcțiilor fiziologice critice sau vitale a organismului copilului;
- executarea măsurărilor semnelor vitale a organismului copilului;
- identificarea manifestărilor clinice ale stopului cardiorespirator la copil;

- executarea manoperei de prim-ajutor în cazul de stop cardiorespirator;
- identificarea manifestărilor clinice specifice în sufocare;
- executarea măsurilor de acordare a primului ajutor în caz de sufocare;
- identificarea manifestărilor clinice specifice afecțiunilor stării de conștiență la copil;
- executarea măsurilor de acordare a primului ajutor în afecțiunile stării de conștiență la copil;
- identificarea manifestărilor clinice în traumatismele la copil;
- recunoașterea acuzelor copilului cu diferite tipuri de traumatisme;
- acordarea primului ajutor în traumatisme specifice la copil;

Pentru crearea condițiilor de formare și dezvoltare a abilităților cognitive și acționare se va ține cont de principiile realizării unităților de conținut:

- **Principiul umanismului**, care reclamă recunoașterea valorii, irepetabilității, integralității omului;
- **Principiul dezvoltării cognitive active**, care reclamă organizarea activității de învățare prin „interacțiunea cu celălalt” pentru crearea câmpului de tensiune intelectuală;
- **Principiul individualizării** care solicită proiectarea și organizarea demersului didactic luând în considerație particularitățile specifice ale fiecărei persoane;
- **Principiul dezvoltării calității de Subiect al fiecărui educabil** în procesul educațional, ținând cont de corelarea conținuturilor în raport cu nevoile elevilor.

III. COMPETENȚELE PROFESIONALE SPECIFICE MODULULUI

- C.P.S.1.** Utilizarea terminologiei specifice primului ajutor medical în situații de urgențe;
- C.P.S.2.** Analizarea protocoalelor clinice în urgențele pediatrice;
- C.P.S.3.** Evaluarea indicilor vitali ai copilului.
- C.P.S.4.** Recunoașterea cauzelor urgentelor respiratorii, cardiovasculare, endocrine, cerebrale;
- C.P.S.5.** Constatarea semnelor de pericol pentru asigurarea stării sănătății copilului;
- C.P.S.5.** Relatarea responsabililor medicali despre semnele subiective și obiective ale stărilor de urgență;
- C.P.S.6.** Aplicarea măsurilor elementare de prim - ajutor în situații de urgențe pediatrice;
- C.P.S.7.** Aplicarea conștiințioasă a instrucțiunilor personalului serviciului de urgență în acordarea primului ajutor.

IV. ADMINISTRAREA MODULULUI

Denumirea unității de curs	Numărul de ore			Evaluare/ore	Modalitatea de evaluare	
	Total	Contact direct				
		Teorie	Practică			Studiul individual ghidat
Acordarea primului ajutor medical	120	10	20	90	4	C

V. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
Unitatea de învățare: 1. Introducere în primul ajutor medical.		
U.C.1. Analiza protocoalelor clinice în urgențe pediatrice la copil.	<ol style="list-style-type: none"> Noțiuni introductive despre acordarea primului ajutor. Stările de urgențe pediatrice. Protocolul clinic național urgențe pediatrice. Terminologie specifică acordării primului ajutor medical în situații de urgențe pediatrice. 	<ol style="list-style-type: none"> Utilizarea terminologiei specifice primului ajutor medical în situații de urgențe; Determinarea stărilor de urgențe pediatrice;
Unitatea de învățare: 2. Indicii vitali ai copilului.		
U.C.2.1. Identificarea semnelor vitale ale corpului copilului; U.C.2.2. Determinarea funcțiilor fiziologice critice sau vitale a organismului copilului;	<ol style="list-style-type: none"> Semne vitale ale corpului și observația copilului. Saturația sangvină. Frecvența cardiacă (FC). Măsurarea frecvenței cardiace. Valorile frecvenței cardiace. Frecvența respirațiilor (FR). Măsurarea frecvenței respirațiilor. Tulburări de respirație. Valorile frecvenței respiratorii. Tensiunea arterială (TA). Măsurarea tensiunii arteriale. Valorile TA la copil. Temperatura corporală (T). Măsurarea 	<ol style="list-style-type: none"> Recunoașterea funcțiilor fiziologice critice sau vitale a organismului copilului; Executarea măsurării semnelor vitale ale corpului copilului;

	temperaturii corporale a copilului.	
Unitatea de învățare: 3. Acordarea primului ajutor în stopul cardio-respirator.		
U.C.3.1. Identificarea semnelor stopului cardiorespirator la copil; U.C.3.2. Determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor în stopul cardiorespirator;	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stopul cardio-respirator la copil / sugar. Cauzele stopului cardiorespirator la copil. 2. Factori de risc și manifestări clinice în stopul cardiorespirator. 3. Acordarea primului ajutor în stopul cardio-respirator. 	<p>A.5. Acordarea primului ajutor copilului în stopul cardiorespirator;</p> <p>A.6. Recunoașterea manifestărilor clinice ale stopului cardiorespirator la copil;</p> <p>A.7. Executarea manoperei de prim-ajutor în situație de stop cardio-respirator;</p>
Unitatea de învățare:4. Acordarea primului ajutor în asfixia mecanică		
U.C.4.1. Identificarea semnelor de asfixie la copil; U.C.4.2. Determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor în situații de sufocare;	<ol style="list-style-type: none"> 1. Protocol clinic național: Aspirația corpiilor străini în căile respiratorii la copil (PCN-99). 2. Asfixia. Cauzele și simptomele asfixierii. 3. Factori de risc și manifestări clinice în sufocare. 4. Deblocarea căilor aeriene la copii. 	<p>A.8. Recunoașterea manifestărilor clinice specifice în sufocare;</p> <p>A.9. Determinarea factorilor de risc în prevenirea situațiilor de sufocare a copilului;</p> <p>A.10. Executarea măsurilor de acordare a primului ajutor în caz de sufocare.</p>
Unitatea de învățare: 5. Acordarea primului ajutor în afecțiunile stării de conștiență		
U.C.5.1. Determinarea măsurilor de acordare a primului ajutor a copilului în stările de conștiență; U.C.5.2.Evaluarea primară a stării copilului și acordarea primului ajutor în stările de conștiență la copil;	<ol style="list-style-type: none"> 1. Protocol clinic standardizat: Triajul în Unitățile Primiri Urgențe. 2. Lipotomia. Semnele lipotomiei. Conduita recomandată în acordarea ajutorului în lipotomie. 3. Sincoapa. Semnele sincopei. Conduita recomandată în acordarea ajutorului în sincopă. 4. Criză convulsivă generalizată. Prim-ajutor în criză convulsivă generalizată. 5. Hipoglicemia. Simptomele hipoglicemiei. Primul ajutor în hipoglicemie. 	<p>A.11. Recunoașterea semnelor clinice în stările de conștiență la copil;</p> <p>A.12. Determinarea manifestărilor clinice în criză convulsivă generalizată;</p> <p>A.13. Executarea măsurilor de acordare a primului ajutor copilului în raport cu tipul stării de conștiență;</p>

Unitatea de învățare: 6. Acordarea primului ajutor în traumatismele copilului.

U.C.6.1. Evaluarea primară a stării copilului și acordarea primului ajutor în traumatisme;
U.C.6.2. Corelarea măsurilor de prim ajutor în raport cu tipul de traumatism;

1. Fracturile la copii. Tipuri de fracturi și simptomele specifice.
2. Cauzele și factorii de risc în fracturi.
3. Luxația. Simptomele specifice luxației.
4. Entorsa. Simptomele specifice entorsei.
5. Măsuri de prim ajutor copiilor în traumatisme la copii.
6. Arsurile: termice și chimice.
7. Simptome specifice în arsuri.
8. Măsuri de prim ajutor copiilor în caz de arsuri.
9. Electrocutarea. Simptome și factori de risc.
10. Primele măsuri de prim ajutor în electrocutare.
11. Hemoragiile. Tipuri de hemoragii. Aplicarea garoului.
12. Măsuri de prim ajutor în caz de hemoragii.

A.14. Recunoașterea tipurilor de traumatisme la copil;
A.15. Determinarea acuzelor copilului în diverse tipuri de traumatisme;
A.16. Executarea măsurilor de acordare a primului ajutor copilului în raport cu tipul de traumatism;

VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Nr d/ o	Denumire teme	Numărul de ore			
		Total	Contact direct		Studiul individu al ghidat
			teorie	practi că	
1.	Introducere în primul ajutor medical.	5	1		4
2.	Indicii vitali ai copilului.	19	1	4	14
3.	Acordarea primului ajutor în stopul cardio-respirator.	21	1	2	18
4.	Acordarea primului ajutor în asfixia mecanică.	21	1	2	18
5.	Acordarea primului ajutor în afecțiunile stării de conștiență	21	1	2	18
6.	Acordarea primului ajutor în traumatismele copilului.	33	5	10	18
Total		120	10	20	90

VII. SUGESTII DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

1. Cu privire la formele de organizare a instruirii.

Specificul disciplinei și particularitățile repartizării orelor pe unități de învățare (10 ore – *curs*, 20 ore *practice*) determină și demersul didactic. Accentul va fi pus pe proiectarea și realizarea cursurilor mixte (sandwich), problematizate etc. Seminarele vor fi axate pe unități complexe de învățare și orientate la formarea de competențe proiectate.

Diversitatea seminarelor va asigura motivația studenților pentru studiu și implicare în activitate individuală se învățare, dar și contexte reale de învățare prin metode active și interactive.

2. Cu privire la strategii didactice aplicate în cadrul educațional.

Proiectarea diferitor tipuri de strategii didactice va fi determinată de:

- abordarea constructivistă în educație;
- tipologia finalităților cursului;
- forme de organizare a instruirii: ore teoretice, ore practice; activitate individuală;

Ideea-cheie a metodologiei propuse în curriculumul dat constă în promovarea învățării centrate pe elev – activitatea de construire individuală a cunoașterii; subiectul se informează, selectează, apreciază, analizează, compară, clasifică, transferă, descoperă, rezolvă, concluzionează etc. Cu alte cuvinte, elevul realizează demersuri constructiviste în măsură în care profesorul să asigure ca procesul de predare-învățare-evaluare nu se rezumă la furnizarea de informații (*ce să învețe*), ci sprijină/îndrumă studentii să învețe (*cum să învețe*) și să gândească, exersându-și competențele de gândire superioară, activă, logică, analitică, critică.

Realizarea acestei idei-cheie se axează pe strategii didactice active/interactive, care au la bază următoarele principii:

1. Construirea propriilor înțelegeri și interpretări ale conținuturilor instruirii.
2. Promovarea alternativelor metodologice de predare-învățare-evaluare.
3. Evaluarea mai puțin criterială și mai mult reflexivă, prin metode alternative de evaluare.
4. Promovarea învățării prin descoperire și rezolvare de probleme.

Așadar, predarea-învățarea în cadrul orelor teoretice și practice se va axa pe următoarele strategii didactice:

- strategii expositive;
- strategii didactice ilustrativ-explicative;
- strategii euristice;
- strategii algoritmice;
- strategii de învățare prin cooperare;
- strategii axate pe acțiunea de cercetare;
- strategii problematizate.

VIII. SUGESTII DE EVALUARE

Evaluarea rezultatelor academice la cursul „Acordarea primului ajutor medical” face parte din aria cursurilor privind pregătirea *Îngrijitorului/îngrijitoarei de copii (bona)* și are drept scop formarea competențelor profesionale pentru păstrarea sănătății și integrității copilului, precum și acordarea primului ajutor medical copiilor. În acest context, este nevoie de proiectat și realizat *evaluarea competențelor dobândite*, pentru a stabili nivelul de pregătire a beneficiarilor pe dimensiunea cursului, dar și pentru stabilirea liniei de start în vederea ”intrării” în paradigma de învățare.

Evaluării inițiale vor fi supuse următoarele abilități:

- cunoașterea noțiunilor elementare de sănătate și boală a omului;

- cunoașterea elementelor de igienă personală și a condițiilor de trai a copilului;
- cunoașterea și dezvăluirea sensului demersurilor personale de: intervenție, reglare, comunicare, luarea de decizii în situații de îmbolnăvire cu afecțiuni curente în condiții casnice.

În acest tip de evaluare se vor utiliza chestionări orale sau scrise. Accentul se va pune pe aprecierea aspectului calitativ, care implică reflecție asupra situațiilor-probleme reflectate/studiate. În acest sens pot fi aplicate metode: brainstorming, analiza SWOT etc.

Activitatea de *evaluare formativă* este proiectată de către profesor prin sarcini didactice, formulate prin prisma finalităților curriculare (cursului/ seminarului). Sarcinile didactice se vor formula taxonomic: cunoaștere, aplicare, integrare sau fiecare nivel. O parte integrantă a evaluării formative este *autoevaluarea*, ceea ce presupune că, elevii devin capabili să utilizeze criteriile de autoevaluare pentru a stabili o legătură între achizițiile pe care le dețin și obiectivele proiectate/rezultatele așteptate de la ei.

Tipul de *evaluare sumativă* este cel mai caracteristic (din cele trei) și se face la sfârșitul semestrului, prin examen, care sunt precedate, de regulă, de activități speciale de recapitulare și de sistematizare a cunoștințelor.

IX. SUGESTII PENTRU STUDIUL INDIVIDUAL GHIDAT

Tematica studiului individual	Produce de elaborat	Modalități de evaluare	Termen de realizare
Unitatea de învățare: 1. Introducere în primul ajutor medical.			
1.1. Comunicarea profesională a bonei cu responsabilii medicali în acordarea primului ajutor medical.	Studiu de caz	Comunicarea publică Demonstrația Planul de idei	4 ore
Unitatea de învățare: 2. Indicii vitali ai copilului.			
2.1. Modalități de sprijin ale bonei pentru asigurarea sănătății copilului.	Poster	Prezentarea posterului Demonstrația Planul de idei	14 ore
Unitatea de învățare: 3. Acordarea primului ajutor în stopul cardio-respirator.			
1.1. Acțiunile bonei în acordarea măsurilor de prim-ajutor în stopul cardio-respirator.	Studiu de caz Joc de rol	Comunicarea publică Demonstrația Planul de idei	14 ore
Unitatea de învățare: 4. Acordarea primului ajutor în asfizia mecanică.			
4.1. Acțiunile bonei în acordarea măsurilor de	Studiu de caz Poster	Comunicarea publică Prezentarea posterului Demonstrația	18 ore

prim-ajutor în actul de sufocare. 4.2. Acțiunile bonei în acordarea măsurilor de prim-ajutor în deblocarea căilor aeriene la copii.		Planul de idei	
Unitatea de învățare: 5. Acordarea primului ajutor în afecțiunile stării de conștiență			
1.1. Acordarea primului ajutor în afecțiunile stării de conștiență. 1.2. Acordarea primului ajutor în criză convulsivă generalizată. 1.3. Acțiunile bonei în declanșarea comei hipoglicemice la copil.	Poster Studiu de caz	Comunicarea publică Prezentarea posterului Demonstrația Planul de idei	18ore
Unitatea de învățare: 6. Acordarea primului ajutor în traumatismele copilului.			
1.1. Conduita bonei acordarea primului ajutor copilului în caz de fracturi. 1.2. Conduita bonei acordarea primului ajutor copilului în luxații și entorse la copii. 1.3. Igiena și securitatea locuinței copilului pentru evitarea traumatismelor.	Poster Studiu de caz Joc de rol	Comunicarea publică Prezentarea posterului Demonstrația Planul de idei	18 ore
Total			90

CRITERII DE EVALUARE A PRODUSELOR STUDIULUI INDIVIDUAL

Nr. d/o	Produsele	Criteriile de evaluare
1.	Portofoliu	<p>Formularea titlului scurt și sugestiv.</p> <p>Introducere asupra domeniului de interes.</p> <p>Prezentare sintetică a abordării experimentale / teoretice.</p> <p>Prezentarea rezultatelor celor mai semnificative.</p> <p>Prezentarea orală a portofoliului printr-o prelegere de 5 min.</p> <p>Concepție grafică atractivă; elemente grafice adecvate.</p> <p>Conținutul corespunde temei.</p> <p>Concluziile personale formulate.</p> <p>Calitatea imaginilor, pozelor, desenelor, figurilor, tabelor.</p> <p>Originalitatea, creativitatea, inovațiile (modul deosebit prin care este abordată tema, prezentarea opiniilor personale bazate pe analiza surselor bibliografice).</p> <p>Informațiile prezentate reprezintă, în sine, o soluție practică, cu elemente de originalitate în găsirea soluțiilor.</p> <p>Ideile propuse sunt aplicabile.</p>

		<p>Utilizarea anumitor resurse bibliografice este bine justificată și argumentată.</p> <p>Elaborarea și redactarea părții scrise au fost făcute într-un mod consistent și concomitent, conform planificării.</p> <p>Precizarea elementelor de conținut.</p> <p>Respectarea termenilor de elaborare.</p>
2.	Studiu de caz	<p>Corectitudinea interpretării studiului de caz propus;</p> <p>Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora;</p> <p>Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat;</p> <p>Corectitudinea lingvistică a formulărilor;</p> <p>Rezolvarea corectă a problemei asociate studiului analizat de caz;</p> <p>Completitudinea informației și coerența între subiect și documentele studiate;</p> <p>Noutatea și valoarea științifică informației;</p> <p>Exactitudinea rezultatelor și rigoarea probelor;</p> <p>Capacitatea de analiză și de sinteză a documentelor, adaptarea conținutului;</p> <p>Originalitatea studiului a formulării și a realizării;</p> <p>Aprecierea critică, judecată personală a elevului.</p>

X. SUGESTII PENTRU ACTIVITĂȚI PRACTICE

Nr. d/o	Denumire temei
1.	Măsuri de îngrijire a nou-născutului.
2.	Măsuri de îngrijire a sugarului.
3.	Măsuri de îngrijire a preșcolarului.
4.	Măsuri de îngrijire a școlarului mic.
5.	Măsuri de securitate în îngrijirea sugarului.
6.	Măsuri de securitate în îngrijirea preșcolarului.

XI. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE

1. *Determinați tratamentul*, CIMC, OMS/UNICEF, Departamentul pentru Sănătatea și Dezvoltarea Copilului, Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare MSRM, Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare, 2007;

2. Crivceanschii, L. D. *Urgențe Medicale*. Ghid practic. Ediția a VI-a revăzută și completată (forma electronică). Chișinău, 2014;
3. Stratulat P. *Ghid de îngrijire a nou-născutului și sugarului pentru medicul de familie*, Chișinău, 2000;
4. *Securitatea copilului UNICEF, Pas cu pas*, Chișinău, 2004;
5. Titircă, L., Ghid de nursing cu tehnici de evaluare și îngrijiri corespunzătoare nevoilor fundamentale, Editura Viața Medicală Românească;
6. Stratulat P. *Ghid de îngrijire a nou-născutului și sugarului pentru medicul de familie*, Chișinău, 2000.

Resurse web:

7. Boia, M., și gr. autori, *Noțiuni practice de puericultură*, Editura „Victor Babeș”, Prof. univ. dr. Sorin Eugen Boia;
8. *Ghiduri, Protocoale, Standarde* | Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițeanu" din Republica Moldova (usmf.md);
9. *Ghidurile de resuscitare*, Consiliul național Român de resuscitare, 2010;
10. Ciobanu, Gh., Dolghier, L., Botnaru, V., *Transferul interspitalicesc al pacienților pediatrici*;
11. Sorin C., Man Mircea V. Nanulescu. *Pediatrie practică. Hipertensiunea intracraniană*. Editura Risoprint. 2006, p. 570-576.
12. Protocol clinic național: *Aspirația corpiilor străini în căile respiratorii la copil (PCN-99)*;
13. Protocol clinic național: *Îngrijirea nou-născutului sănătos*, (PCN-217);
14. Hadjiu, S, Călcîi C., *Suport de curs "Sindroame neurologice în practica pediatrică".docx (live.com)*;
15. *Copilul nostru: Ghid pentru părinți*, UNICEF Moldova, Univ. de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu“, Min. Sănătății al Rep. Moldova; colab.: Viorica Berdaga, Lilia Țurcan, Svetlana Ștefanec;
16. *Sfaturi pentru parinti.pdf (mama-copilul.md)*, Ministerul Sănătății Muncii Și Protecției Sociale al RM;